

จิ้งเหลนลายอินโดจีน

Lipinia vittigera (Boulenger, 1894)

Stripe tree skink

จิ้งเหลนลายอินโดจีน – *Lipinia vittigera* (Boulenger, 1894)

ลักษณะ มีขนาดตัวเล็ก (จากปลายปากถึงรูก้น 35-45 มิลลิเมตร และหางยาว 60 มิลลิเมตร) ลำตัวเรียวยาว หัวยาวและส่วนหัวกว้างใกล้เคียงกับลำคอ หางยาว ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดปกคลุม เกล็ดบนหัวเล็ก เกล็ดบนหลังใหญ่ โดยเฉพาะเกล็ดสองแถวในแนวกลางตัวมีขนาดใหญ่ที่สุด เกล็ดด้านข้างลำตัวเล็กกว่าเกล็ดบนหลังและเกล็ดด้านหลัง เกล็ดใต้หางขยายกว้าง

บนหัวและบนหลังในแนวกลางตัวมีแถบสีครีมหรือสีเหลืองพาดยาวจากส่วนปลายของหัวไปถึงโคนหางแล้วเปลี่ยนเป็นสีส้มแดงตลอดความยาวของหาง ด้านข้างทั้งสองข้างของแถบสีเหลืองมีแถบกว้างสีดำพาดยาวจากส่วนปลายของหัวไปสิ้นสุดที่โคนหางแล้วเปลี่ยนเป็นจุดประสีดำไปถึงปลายหาง ด้านข้างของหัวมีเส้นสีเหลืองจากทางด้านหน้าของตาผ่านไปทางด้านบนของตาและไปตามขอบด้านข้างของด้านหลังจนถึงโคนหาง (ไปเชื่อมต่อกับสีส้มแดงของหาง) ด้านข้างลำตัวสีน้ำตาลดำ ขอบด้านล่างของด้านข้างลำตัวมีแถบยาวสีเหลืองจากมุมขากรรไกรไปที่ซอกขาหนีบ ด้านล่างของแถบสีเหลืองเป็นประสีดำตลอดความยาว คางและด้านหลังสีขาวอมเหลือง ใต้หางสีส้มแดงแต่จางกว่าด้านบน ขาหน้าและขาหลังสีน้ำตาลและมีลายละเอียดสีน้ำตาลเข้ม นิ้วตีนมีเส้นสีน้ำตาลเข้มพาดขวางเป็นปล้อง

ขาหน้าและขาหลังเรียวยาวและค่อนข้างยาว นิ้วตีนยาว นิ้วตีนทุกนิ้วมีเล็บ

การแพร่กระจาย เมียนมาร์ เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบในป่าดิบแล้งและกลุ่มไม้บริเวณอาคารของสถานีวิจัยฯ

พื้นที่อาศัย ค่อนข้างจำกัดแหล่งอาศัยในพื้นที่ป่า

นิสัย อาศัยและหากินอยู่บนต้นไม้และออกหากินเวลากลางวัน แต่พบหากินอยู่บนโขดหินใหญ่ และบางครั้งพบบนพื้นดิน ชอบอาศัยอยู่บริเวณกลุ่มไม้หรือบนโขดหินที่อยู่ใกล้ลำห้วยที่ไหลผ่านป่าดิบแล้ง หรือบริเวณที่มีความชุ่มชื้น ปกติหากินอยู่ในระดับต่ำของต้นไม้ แต่เมื่อถูกรบกวนจะหลบหนีขึ้นไปในระดับสูงของต้นไม้ ป่ายปีนต้นไม้ได้รวดเร็วมาก

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชมีประชากรน้อย